

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Quid literæ ad Smyrnæ Angelum contineant. Sectio Prima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

lib. 17. de civitate Dei cap. 20. Nono & postremo. De hoc sacramento loquitur Regius vates Psal. 33. quemadmodum Diuus Augustinus concione 1. in eum Psalmum ex eiusdem titulo, & inscriptione confirmat, quæ huiusmodi est, *Psalmus David cum misisset vultum suum coram Abimelech, & dimisit eum, & abiit, nec mirum tibi videatur, quod coram Abimelech David vultum dicatur immutasse, quod legas eum Regem dictum fuisse Achis. regum 21. Etenim Abimelech nomen erat commune Regum Palæstinæ, sicut Ptolomæus, & Pharao Regi Ægypti, quemadmodum Gandauensis Episcopus, & Genebrardus affirmant. Sic ergo August. Psalmi inscriptionem ad Eucharistiam refert. *Mutauit, inquit, Christus vultum suum, quia quasi furor, & insania videbatur dare carnem suam hominibus manducandam, unde Iudæi dicebant: quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? Et aliqui ex discipulis, Durus est sermo iste, & quis potest eum audire? Ioannis 6. Ideo quasi insanus putatus est David, sed Regis tantum Achis insaniæ videbatur, id est stultis, & ignorantibus, ideo dimisit eos, & abiit, fugit enim à stultorum intellectu, ne eum possent comprehendere. In eo igitur Psalmo Eucharistia edulio suavissimo ac dulcissimo confertur, cum dicitur, *Gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus, ut Augustinus ibidem interpretatur: quo etiam testimonio vitur contra Andream Volanum Polonum hæreticum, Turrianus noster prior tractatu de Sacramento Eucharistiæ cap. 3. Ex his perspicuum est rectè per fructum ligni vitæ Eucharistiam posse accipi, Quippe quæ alimentum sit animarum saluberrimum, ac viuificum, ut adductis testimonijs testatum fecimus.***

COMMENTARIUM SECUNDUM EXEGETICUM.

DE ANGELO SMYRNÆ.

Quid literæ ad Smyrnæ Angelum contineant.

SECTIO PRIMA.

*Smyrna
vrbis, Homero
vrbis.*

*Plutarch.
Geli.
Turrianus.*

SECUNDÆ literæ dantur ad Episcopum Smyrnensem: quibus primum laudatur, deinde animatur ad patientiam contra omnes aduersariorum imperus, qui ei prænunciantur. Postremo corona vitæ eidem promittitur. Porro Smyrna vrbis & non ignobilis à Theop. Thesalo in memoriam vxoris suæ, quæ Smyrna dicebatur, condita, inde præcipue nitens, quod poetarum Principi Homero patria extitit: quantum ut docent Plutarchus in Homero, & Cellius libro 3. noctium Atticarum cap. 12. alij eum Atheniensem, alij Colophonium, alij Ægyptium, alij denique aliunde oriundum fecerunt, imò septem vrbes: quarum vna fuit Smyrna cum sibi eiuem arrogare cõtenderunt, ut ex illis Græcis terminibus constat.

Ἐπὶ πόλεις διερίζεται Σεβήζαν ομήρα,
Σμύρνα, ῥόδος, κολοφών, σαλαμίν, χίος, ἄργος, ἀθήραι,
Quæ sic latine reddi possunt.

Septem vrbes certant de Stirpe insignis Homeri,
Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Chios, Argos, Athenæ.

Et M. T. in oratione pro Archia poëta *Homerum*, inquit, *Colophonij suum esse* Marc. Tul. *dicant suum, Chij suum vendicant, salminij repetunt, Smyrnai verò suum esse confirmant, itaque etiam delabrum eius in oppido dedicauerunt, permulti aly præterea pugnant inter se, atque contendunt.* Observant autem hoc loco ferè omnes interpretes in Ephesi Episcopo Apostolorum tempora comprehendendi, in Smyrnenli verò martyrum, iuxta Smyrnæ etymò, quæ myrrha interpretatur. Etenim, cum quotidie sancti pro fide mortem oppetebant, crudelissimisque cruciatibus torquebantur, dicere iure optimo poterat Ecclesia: *Manus mea distillauerunt myrrham, & digiti mei pleni myrrho, & oblatissimi ma.* Cant. 5. Rectè enim martyrium myrrhæ comparatur, quia licet animarum sit propter mortis perpeffionem, tamen à corruptione liberat & immortalitatem confert, quam ob causam Martyrum genæ miles dicuntur cortici mali punici. *Canticorum. 4. Sicut fragmen mali punici genæ sua.* Qui locus de martyribus à plerisque intelligitur, quia nimirum cortex mali punici durus quidem est, & insuavis, sed pulcherrimorum granorum purpuream continet multitudinem, quæ fructus illos suavissimos, qui sub martyrij amaritudine delitefcunt, significat: iuxta illud 2. ad Corinth. 4. *Momentaneum hoc, & leue tribulationis nostræ supra modum in sublimitate æternæ gloria pondus operatur in nobis.* Eleganter in hanc sententiam Beda locum ex Canticis citatum sic interpretatur, *malum punicum, quia rosei coloris est, passionis Dominica mysterium innuit: quia ergo sancta Ecclesia nax erubescit et uicem Christi, sed gaudet in contumelijs, & passionibus pro Christo, crucisque vexillum gestare solet in facie, merito genas instar mali punici habere. Genæ Ecclesiæ propter enim malo punico & pars ruboris, qui patebat videtur, & pari candoris, qui intus latuerat, aperitur: habet ergo ruborem mali punici sponsa in genis, cum sacramentum Dominica crucis fateatur verbis: ostendit & candorem fracti eiusdem mali punici, cum pulsata pressuris castitatem puri cordis probat factis, & quid intus gratie cruce Redemptoris contineat, manifestum Beda. facit: Item ostendit colorem puniceum in genis, cum prima, & eminentiora eius membra, id est, martyres, sanguinem & vitam pro Christi nomine profundunt: addit & candidum, cum ydem inter patiendum, vel impleta iam passione miraculis coruscant. Nec prætereundum, quod malum punicum magnam granorum copiam vno foris cortice includit, vnde & malum granatum dicitur, quæ quidem integro adhuc malo videri nequeunt, sed fracto apparent quam sint innumera: sic enim sancta Ecclesia, quò amplius eam frangi aduersis contigerit, eò clarior referat quor virtutum grana vnius fides tegmine complectatur. Hæc ille.*

Cant. 5. 5.
In Smyrnenli
si Episcopo
Martyrum
tempora cõ-
prehenditur.
Cant. 4. 3.
Martyrum
myrrha.
2. Cor. 4. 17.

Literarum ad Smyrnæ Angelum inscriptio expenditur,
Hæc dicit primus, & nouissimus, qui fuit mortuus, & viuit.

SECTIO. II.

INSCRIPTIO illis verbis comprehenditur. Hæc dicit primus, & nouissimus, I. qui fuit mortuus, & viuit, Græcè ἐζησεν, id est, vixit, hoc est, post mortem reful.

